

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 73. Ludovici Regis diploma in favorem Calvinistarum eidem fidelium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Regio in popularem: Tantum nempe Sæc. XVII.
 hi Sectarii tum valebant, quantum se A. C. 1621.
 valere putabant.

§. LXXIII.

*Ludovici Regis diploma in favorem
 Calvinistarum eidem fidelium.*

His thraſonicis minis, & inchoatæ Gramond.
 rebellionis tumultibus tandem ex- l. 6. p. 349.
 citatus Rex cum triginta peditum, & Calmet Hist.
 quatuor equitum millibus ad compe- Univ. l. 151.
 ſcendos furiosos hoſce Hugonotas in t. 16. p. 293.
 aciem procedere ſtatuit; ut vero in-
 noxios a metu liberaret, & noxios in-
 dulgentia ad obſequium revocaret.
 Nannetense edictum, cujus revocatio-
 nem velut unicam juſti tumultus cauſ-
 ſam obtendebant, confirmavit, die vi-
 geſima quarta Aprilis edito hanc in-
 rem ſequenti diplomate: *Ex quo Gal-
 licæ nobis adminiſtratio permiſſa a Deo, sæ-
 pe agnovimus edictorum executioni, inter
 ſubditos noſtros ineſſe concordiam: huc in-
 duſtriam ſedulo & quodcunque laboris con-
 tulimus, sæpe Sectariorum proditio-
 ſervandæ paci diſſimulavimus, sæpe debitæ
 pœnæ exemptos dimiſimus, quorum crimina
 non ferro, vix expiari poterant flammis.
 Poſquam ignorantibus nobis, nec permis-
 ſuris, Rupellæ nuper indicta Comitia, quo
 medela præverteret malum, acriter inſtitu-*

Sæc. XVII. *mus prohibendis, in spem, fore, ut evane-*
 A. C. 1621. *scerent prava in seditionem Consilia: res*
contra vertit: visa illis indictio serius facta,
ex quo prohibita erat; anticipatur conven-
tus, quia vetitus. Ibi quodcumque supremis
Principibus debitum est, qualia sunt edicta,
belli denuntiatio, tributi indictio, Sigillum,
proscriptio, jus vitæ & necis, aliaque e-
jusmodi, ea impudentia usurpantur, ut
dubitare nemo possit abdicatum penitus Re-
gem ab iis, qui sic regalia exercent. Hæc
quam gravia nobis, quamque intolerabilia,
judicent, quorum interest, externi Princi-
pes: Quantacumque protervitas est, dissi-
mulavimus diu ea mente, ut si redirent ad
se consulti melius, gratia dilueretur crimen.
Enimvero quia ex clementia nostra feroci-
tas, & obstinatio ipsorum augetur: in
noxios inviti agemus ex lege. Ceterum,
quia e Sectariis non pauci fideles nobis ope-
ras exhibent, unde iniquum foret, optime
de Rege suo meritos involvere damnationi,
quæ diversam habet a Religione causam:
hiscæ literis in præsens & in futurum vali-
turis, in protectionem nostram vocamus,
quotquot e Secta nobis militabunt, & si
qua invicem nectuntur, religio non patitur
ut in consortes suos arma capiant, sat fue-
rit protectioni nostræ promerendæ, si pri-
vatum agentes seditione abstinerint. De-
claramus insuper idem velle nos in præsens
quod ante, memoricæ felicis Henricus pater
vult,

voluit, quo tempore Nanneticum edictum concessit Sectariis, quam nos concessionem primo in regnum ingressu, Sacramento solemni firmavimus, & firmamus adhuc pari religione. Qui ergo a Convocatis contra nos Rupellam Comitatus desciverit, securus esto. Hæc ut quamprimum in executionem veniant, mandamus Præfectis urbium, Senescallis, præpositis, iudicibus, consulibus quibuscunque demum Magistratibus, si qui municipia regunt, seu provincias administrant: ut subditos e secta nostros (si patet de obsequio & fide) ea qua in provinciis funguntur authoritate, protegant, permissis ipsis libero exercitio religionis suæ: contra, si factioni subscripserint, placet agi in ipsos velut in publicos grassatores. Mandamus insuper procuratoribus fisci & quibuslibet eorum Vicariis, ut promulgatam hujus edicti formulam sedulo exsequantur, ita enim placet. Datum Fonbellaquei vigesima quarta Aprilis anno Salutis millesimo sexcentesimo vigesimo primo, & regni nostri undecimo.

Hujus edicti clementia non pauci, vel antea decepti, vel impendentis periculi metu absterriti, a communi hujus sectæ causa defecerunt, potissimis, ut sectam suam cum ceteris defenderent, ad extrema quævis, aut tentanda aut sufferenda paratis; falsa enim Religio arctiori vinculo, quam ce-

Sæc. XVII. tera humanæ societatis fœdera mentes
 A. C. 1621. constringit, adeo, ut qui sectæ fanatismo obruuntur, Principem, patriam, commune bonum, publicumque & privatum jus, conculcatis etiam Divinis & humanis legibus, flocci faciant: quamvis in hoc ipso sectæ propugnandæ studio contra præcipuum sectæ suæ caput pugnarint, vi cujus Principi legitimo plenam in sacra auctoritatem, & quænam Religio suo Regno, suisque subditis magis proficua esset, decernendi facultatem tribuunt.

§. LXXIV.

Bearnia ab Espernonio subjugata.

Gramond. l. c. Calinet Hist. Univ. l. 151. Interim a Rupellensibus belli contra Catholicos in Bearnia gerendi Belidux renuntiabatur Forcæus Marchio. Hic, quamvis a Rege hujus Provinciæ Prorex esset constitutus, nihilominus ex Rupellensium mandato copias contraxit, quibus milites a Rege in Bearniam immisos ejiceret: Igitur ejus jussu Bensinus sectæ Tribunus Montiscardam Turrim opportuno loco sitam invadit, arceque protinus munita, in circumjectam planitiem ferro grassatur: Obstat Poyanus Navarrex arcis Præfectus, qui collectis duobus peditum millibus, ac equitibus ducentis turrim obli-